

עפ"ת 55742/12/21 - מאיר בן נסים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 55742-12-21 בן נסים נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90514931402

בפני כבוד השופט עמית יורם צלובניק
מערער מאיר בן נסים
נגד
משיב מדינת ישראל
המערער ע"י עו"ד בין תרדיון
המשיבה ע"י עו"ד גבי פאר

פסק דין

למערער נשלחה בדואר רשום הודעת תשלום קנס הנוגעת לעבירה של מעבר צומת באור אדום ברמזור בעת שנהג ברכבו ביום 28.11.2019. המערער הגיש ביום 8.12.21 בקשה לבית משפט קמא להארכת מועד להישפט, שנדחתה בהחלטה מיום 14.12.21 (המ"ש 2568-12-21).

הערעור מופנה כנגד החלטת הדחיה.

המערער טען כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, וכך גם דוחות נוספים שנשלחו אליו, וכי אישור המסירה עליו נרשם - "לא נדרש" - חסר פרטים ובכללם שמו של הדוור, חתימה ותאריך מסירה.

המערער אישר עם זאת, כי הקנס שולם ביום 4.8.20 - לטענתו, על ידי רעייתו - ללא ידיעתו, כדי להימנע מעיקול חשבון בעקבות דרישת חוב של המרכז לגביית קנסות, וכי נודע לו על קיום דוח זה ודוחות נוספים, רק לאחר שנדרש על ידי רשות הרישוי לבצע אמצעי תיקון. עוד טען המערער כי הרכב בו בוצעה העבירה היה ברשות אשתו ביום ביצוע העבירה, והוא מבקש "להילחם על חפותו או להסב את הדוח".

בהחלטת בית משפט קמא (כב' השופט פרי) צוין כי המבקש לא סתר את חזקת המסירה; הבקשה להארכת מועד הוגשה למעלה משנה לאחר תשלום הדוח, ולא הוצגו אסמכתאות לכך שבת הזוג ביצעה את הנהיגה.

בערעורו חזר ב"כ המערער על עיקרי הבקשה שהוגשה לבית משפט קמא. בנוסף נטען כי אין לסמוך על אמינות המצלמה א-3 ביחס למדידת מהירות.

על פי סעיף 44 לתקנות סדר הדין הפלילי תשל"ד-1984, מתגבשת חזקת מסירה לאחר משלוח הודעת הקנס בדואר רשום לכתובתו של הנהג, ובחלוף 15 ימים משליחתה, גם ללא חתימה על אישור המסירה "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

העובדה כי דבר הדואר שנשלח למערער בדואר רשום "לא נדרש", מעידה כי המערער לא קיבלו פיזית לרשותו, אולם על המערער להוכיח כי דבר הדואר לא התקבל מסיבות שאינן תלויות בו, וכבר נפסק כי "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35 (25.3.2018)). בעניינו של המערער הדברים נכונים עוד יותר נוכח הטענה כי לא קיבל בדואר דוחות נוספים, ויש לתמוה שהמערער לא עשה בדיקה מוקדמת בדואר לבירור טענתו, על אף שעולה כי נדרש לעשות כן בפניית משטרת ישראל - מפנ"א שצורפה לבקשתו בבי משפט קמא.

עוד אציין כי כבר נפסק כי חסרונם של פרטים באישור המסירה אינו משמיט את הקרקע מתחת לביסוסה של חזקת מסירה "ועל הטוען שלא קיבל את הזימון כדין להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח טענה זו" (רעפ 5356/20 טחאן נ. מדינת ישראל, 12.8.2020).

אין להלום הגשת בקשות להסבה לפי לוח זמנים עליו מחליט הפונה, וכפי שציין בית משפט קמא מדובר בשיהוי ניכר, גם ביחס למועד תשלום הקנס. הטענה כי המערער לא ידע כלל על קיום דוח זה ודוחות אחרים, בעוד רעייתו משלמת את הקנסות בלא לדווח לו על כך, היא טענה מוקשית, ולא הוצגו בפני בית משפט קמא פניות המרכז לגביית קנסות ורשות הרישוי, מהם ניתן ללמוד על המועדים בהם הועמד המערער לראשונה על קיום החובות ועל הצורך בנקיטת אמצעי תיקון.

באשר לטענה בדבר עיוות דין, הרי שנראה כי נפלה שגגה אצל ב"כ המערער שכן דוח העבירה מתייחס למעבר באור אדום ולא בנהיגה במהירות העולה על המותר. עוד אציין כי הטענה הנוגעת להסבת הדוח, אין בה כדי להצביע על חשש לקיומו של עיוות דין, כפי שעלה מהחלטת בית משפט קמא.

נוכח נסיבות אלה, נדחה הערעור.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ב, 31 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

